

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skoleprog. GENTOFTE

Å R S S K R I F T

GENTOFTE HF

1997

GENTOFTE HF
Dahlénstræde 5
2820 Gentofte

TELEFONER

Rektor og administration	39 65 11 03
Studievejledning	39 65 30 47 + 16 eller 17
Inspektorkontor	39 65 30 47 + 18 eller 19
Bibliotek	39 65 30 47 + 20
Lærerværelse	39 65 30 47 + 21
Pedelkontor	39 65 30 47 + 22

FAX

Administration	39 68 36 70
GSK	39 65 84 49

INDHOLDSFORTEGNELSE

Velkommen til Gentofte HF	1
HF-UDDANNELSEN & GHF	
HF - En humanistisk uddannelse	4
Hvorfor lige netop HF	6
At starte på Gentofte HF	9
Nat over Berlin	11
De tilbageblevne	14
UNDERVISNINGEN PÅ GHF	
Det handler om at give plads	16
Jubii - Jeg fandt det!?	21
Studietimen - en oase i undervisningen	23
Hvad er spørgsmålet?	26
DET SOCIALE LIV & VERDEN UDENFOR	
Grease	30
En gammel elev skiftede mening	31
Det var dengang	32
Geografi i praksis	35
Skolens lærere	38

VELKOMMEN TIL GENTOFTE HF

Af
Knud Rosdahl, rektor

HF er et dansk bud på uddannelse, som giver mange nye chancer. Med den får du en moderne, almen kompetencegivende ungdomsuddannelse.

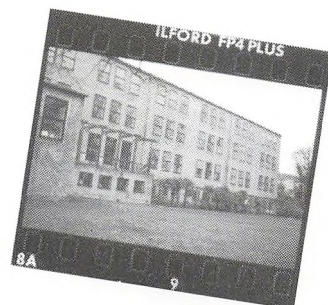
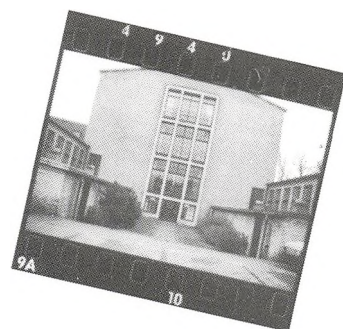
Senest har vi på Gentofte HF haft besøg af en gruppe sydafrikanske rektorer, som øverst på deres ønskeseddel skrev indførelse af et HF-lignende system i Sydafrika - og hvorfor så det?

I de udviklede lande ser det ud som om 12 års skolebaggrund er den væsentligste forudsætning for at få adgang til arbejdsmarkedet, uanset valg af arbejdsområde - og den ballast sørger det 2-årige HF for at give en betydelig del af unge danskere. Den 2-årige HF-uddannelse er især et uddannelses tilbud for 3 grupper:

- De unge, der har skiftet mening, eller er droppet ud af en anden ungdomsuddannelse, og nu gerne vil gøre en indsats for at få en almen kompetencegivende eksamen på 2 år.
- De unge, som har forladt skolesystemet, og som nu synes, de er blevet for gamle og erfarne til tre år i f.eks. gymnasiet og derfor foretrækker et hurtigere uddannelsesforløb.
- De unge fra 10. kl., der bevidst vælger HF, fordi de foretrækker den skoleform, som giver dem selv større frihed og ansvar.

HF er meget dansk i sit idegrundlag, fordi den kombinerer traditionerne fra den Grundtvigske Folkehøjskole om liv, samtale, engagement, individualitet og personligt ansvar med den videnskabelige tilgang til stoffet, som karakteriserer gymnasiet og den akademiske verden.

For HF-eleven er det karakteristisk, at hun/han tager sin fremtid i egne hænder og lader sig prøve i alle fag, for kernen i uddannelsen er en eksamen. Der er ingen bedømmelse undervejs. Man

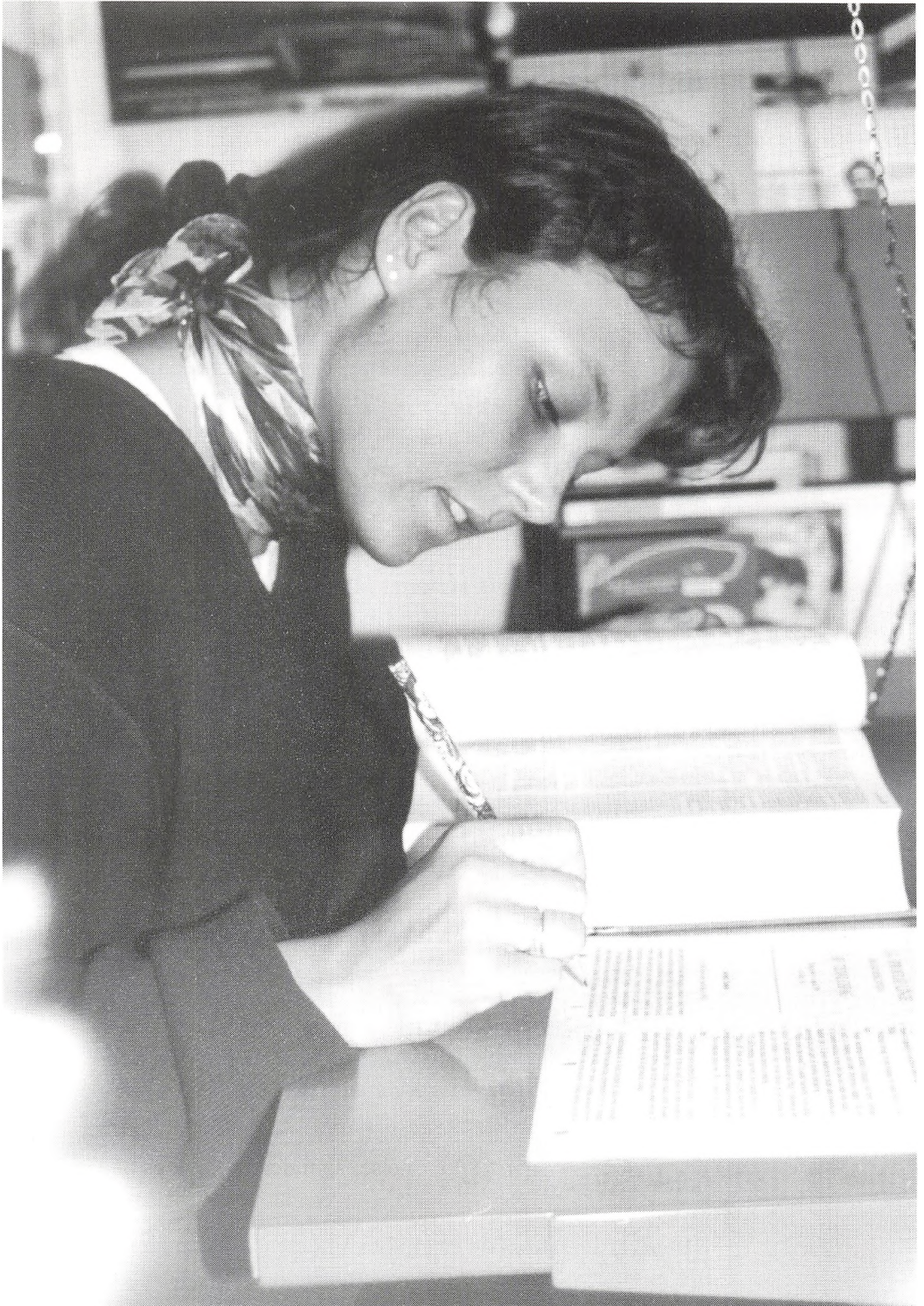
kan sige, at læreren tilbyder et kursus til eksamen, men har ikke som i gymnasiet en dobbeltrolle ved også at skulle bedømme eleven løbende. Det giver både elev og lærer mere frihed, men altså også mere ansvar, - navnlig for eleven.

Når man har fået sin HF-eksamen har man opnået almen studiekompetence - og hvad er så det. Almen studiekompetence er retten til at blive optaget på en videregående uddannelse, hvor man skelner mellem korte, mellemlange og lange. Navnlig for de lange videregående uddannelser betyder opnåelse af almen studiekompetence ikke nødvendigvis, at man er studiestartparat og kan begynde studiet med det samme. Her er det afgørende, at man i sin HF-eksamen har valgt de fag og de niveauer, som et givet studium kræver indeholdt i den adgangsgivende eksamen, for straks at kunne optage en studerende. Har man ikke i tide fået de fag eller niveauer som kræves, behøver ulykken ikke være så stor, fordi man i komprimerede GSK-kurser kan få opfyldt sit suppleringsbehov med SU i hele kursusperioden.

Af alle, der tager en HF-eksamen på Gentofte HF fortsætter ca. halvdelen med at uddanne sig på kortere eller mellemlange uddannelser, ca. 1/4 del går direkte ud i erhvervslivet, hvor langt de fleste får arbejde, og ca. 1/4 del fortsætter på længere videregående uddannelser.

Når ikke blot sydafrikanere, men også mange andre udlændinge misunder os vores HF-system, er det fordi uddannelsesmulighed er med til at sikre, at en meget stor del af en dansk ungdomsårgang får en eksamen med almen kompetence til fortsat uddannelse og bedre chance i erhvervslivet og livet, som konstant kræver mere viden, fantasi, uddannelsesparathed og selvtillid nok til at tro på sig selv og sine chancer. Den 2-årige HF-uddannelse, som den praktiseres på Gentofte HF, giver mange unge denne chance, - og det er vi både stolte over og glade for.

HF - EN HUMANISTISK UDDANNELSE

Af

Inge Dalsgaard, dansklærer og studievejleder

HF er en særlig vej gennem uddannelsessystemet, og det er bemærkelsesværdigt hvordan uddannelsen igennem sin levetid har formået at tiltrække forskellige grupper af uddannelsessøgende. Og netop forskelligheden er det der karakteriserer en HF-klasse. På den måde ligner den vores samfund, og at gennemføre et to-årigt HF-forløb er derfor også en uddannelse i at begå sig i et moderne, multikulturelt samfund - både som socialt væsen og som individ.

Man kan også sige at HF er et tilbud om at få øje på sig selv. I mødet med fagene og med de andre elevers oplevelser og erfaringer ligger en chance for at flytte sig fra en selvspejlende holdning til tilværelsen til en selvreflekterende. Her er en mulighed for at komme til ikke kun at se sig selv i alt og alle, som man gør når man er barn og ung, til at se sig selv som forskellig fra andre og at se andre som forskellige fra hinanden. Herfra er der ikke langt til tolerance og accept. Det kræver udvikling af en række kompetencer og af evnen til at sætte egne kompetencer i spil med andres.

HF er et tilbud om to års undervisning der fører frem til en eksamen. Hver enkelt person afgør selv hvordan dette tilbud benyttes. Nogle går direkte efter en hurtig og høj eksamen, andre går tøvende og søgende. Det er der plads til.

Det er en eksamensuddannelse i den forstand at det er ved eksamensbordet man erhverver sine karakterer. Det betyder den daglige undervisning ikke er præget af karakterræs og der er derfor fred og ro til at lære og til at udvikle sig menneskeligt i løbet af de to år.

HF giver således både en studiekompetence og en almentdannende kompetence. Det er denne rummelighed der berettiger

uddannelsen til at blive karakteriseret som en humanistisk uddannelse. Humaniora sætter det menneskelige i centrum, og får derved betydning for samfundets selvforståelse. Humaniora er det sted hvor udvikling og fornyelse af et almentdannende perspektiv foregår som modvægt til en stadig mere specialiseret verden.

Man kan gå på HF direkte fra 10. klasse. Men de fleste ansøgere har været på højskole, i udlandet eller haft arbejde et eller flere år inden de begynder på HF. En del har forsøgt sig med andre ungdomsuddannelser, men fandt ud af at "det ikke var dem". Der er i de fleste tilfælde tale om et tilvalg, forstået på den måde at HF-uddannelsen er valgt frem for noget andet. Det er fejlagtigt at tro at uddannelsen vælges fordi man ikke kunne komme ind på andre ungdomsuddannelser.

Det er langt fra alle der går i gang med en videregående uddannelse lige efter HF, men på et eller andet tidspunkt benytter de deres eksamen som adganggrundlag, tit i det der hedder "kvote to" hvor der også ses på andre kvalifikationer end eksamensgennemsnittet. En gennemsnitlig HF-klasse har altså ikke fælles baggrund eller fælles uddannelses- og erhvervsmaal. Men den deler lysten til at blive klogere på sig selv og andre.

HVORFOR LIGE NETOP HF?

Af

Peter Frederiksen, studievejleder

Det er op under jul, og der er en heftig aktivitet på gangen. 2. HF'erne har tilmeldingsfrist for deres 2. årsopgave, så der er mange, der løber ud og ind af kontoret. I al denne huj og hej fanger jeg Tanja Sukkot fra 2.K og Per Vesterager fra 2.L, og stiller dem et par spørgsmål om deres tid på Gentofte HF og de muligheder, som deres eksamen til sommer vil give dem.

Hvorfor valgte I netop HF?

Tanja - Det var vel min sidste udvej efter et år på gymnasiet og så lidt andet forskelligt. Jeg synes, jeg var blevet for gammel til gymnasiet igen - og så tager det kun to år. Og jeg har ikke fortrudt mit valg et eneste sekund. Det hele er meget anderledes end gymnasiet. Her hjælper folk hinanden, i gymnasiet får du buksevand og bliver moppet fra første dag.

Per - Ja, det afgørende for, at jeg valgte HF, var på grund af min alder. Jeg er 26 år, så det ville nok ikke være passende at tage en studentereksamen.

Hvilken betydning har aldersforskellen?

Per - Den giver ro og stabilitet, og så tror jeg, de ældre kan provokere de yngre til at tænke noget mere over tingene. Til gengæld smitter de yngre elevers impulsivitet af på os. Vi er sgu tit så formelle. Jeg har fået min anden ungdom, ha, ha. Det betyder også, at der ikke er forskel mellem at være 1. eller 2. HF'er, som jo giver en mere behagelig start på skolen. Som Tanja siger, så giver en 18 årig 2.HF'er jo ikke en 26 årig 1.HF'er buksevand.

Introforløbet var i øvrigt rigtig godt. Min kæreste startede tidligere på et andet HF, og der varede introarrangementet to dage - der var vores længere og meget varieret. Først en egentlig intro til skolen, så undervisning og alle de der basiskurser.

Tanja - Jeg synes, det har utrolig stor betydning, at der er så stor aldersforskel på eleverne. Man kan lære meget af de ældre elever, som eksempelvis Per, der har været ude at arbejde i en række år. Til gengæld tror jeg også, de ældre kan lære af elever, der kommer lige fra skolebænken med hensyn til lektielæsning osv. Aldersforskellen betyder også, at lærerne betragter dig som voksen. I gymnasiet er gennemsnitsalderen i 1.g vel 16 år, i 1.HF sidste år var gennemsnitsalderen vist nok cirka 19 år. Jeg synes i øvrigt også introarrangementet gav os en god start, specielt hvis man har været lidt væk fra skolebænken i et stykke tid. Og så er det genialt at blive rystet sammen med de andre klasser på Berlin-turen.

Hvad har HF betydet for jer?

Per -Det har været en god udfordring, der vel også har ændret mig en del. Personligt er jeg begyndt at arbejde på, hvordan jeg selv er, og hvordan jeg reagerer overfor andre. Og så synes jeg, at jeg ser tingene mere fra flere forskellige synsvinkler nu. Med HF får man et værktøj, som man kan bruge i forskellige sammenhænge - også uden for skolen. Min kæreste klager da også over, at hun synes, at HF har gjort mig for overvejende og gennemtænkende. Nu tænker jeg meget over tingene og forholder mig ikke mindst meget kritisk til tingene. Det er klart at når du har om udviklingspsykologi, så kan du da ikke lade være med at se på dig selv.

Tanja -Jeg har også fået at vide, at jeg har ændret mig meget mens jeg har gået her. Men det er da klart. Tænk hvor meget tid du bruger på skolen og på hjemmearbejdet - man er jo underlagt en form for disciplin, for man bliver jo nød til at aflevere sit skriftlige arbejde, og vi får jo ikke karakterer, så man ved, at man bliver nød til at følge med, hvis du skal klare den til eksamen.

Per -Men oplever du det ikke sådan, at når man for eksempel i dansk læser en tekst og analyserer og snakker om teksten, kan man ikke lade være med at tænke over tingene.

Tanja -Helt sikkert, man får utrolig meget inspiration, og det smitter naturligvis af på ens måde at tænke på, når man kommer

hjem fra skole.

Per -Ja, man kan ikke nå at bearbejde det her henne i skolen, så man bliver nød til at tage det med hjem - og det går jo så ud over dem, man er sammen med uden for skolen. Men lige nu har jeg svært ved at rumme alle de ting, som jeg fylder mit hoved med. Jeg oplever det, som om jeg ikke rigtig har plads til det, men det håber jeg kommer efter HF, når jeg har fred og ro til det.

Hvis I skal pege på tre ting, som I har fået med jer i bagagen efter to år på GHF, hvad vil I så pege på?

Tanja -Viden, modenhed og disciplin. Det er da helt klar, at man har lært en masse ting og begyndt at interessere sig for ting man ikke anede noget om for to år siden. Aldersforskellen i klassen gør også en mere moden - og voksen måske.

Per -Viden, indsigt og tro på mig selv, helt klart. Da jeg startede på HF, var det mange år siden, jeg sidst havde gået i skole, så jeg var bange for ikke at kunne klare det. Ja, jeg var tilfreds blot jeg fik en HF-eksamen. Jeg opdagede hurtigt, at jeg sagtens kunne være med, og da jeg klarede mig godt til eksamen efter 1.HF, fik jeg lige pludselig en tro på mig selv. Så fra blot at være tilfreds med at bestå, stillede jeg pludselig større og større krav til mig selv. I 1.HF faldt jeg pladask for biologi, og valgte det som tilvalg i 2.HF - og har besluttet, at nu vil jeg på universitetet og læse biologi!

Der er gået det meste af et spisefrikvarter, og Per og Tanja skal videre til time. De har endnu et halvt år tilbage på GHF med både 2. årsopgave og eksamen før de skal prøve nye udfordringer - som alle andre 2.HF'er fra Gentofte HF.

Held og lykke!

AT STARTE PÅ GENTOFTE HF

Af

Peter Frederiksen, studievejleder

Solen skinner, det er sommer og den travle eksamensperiode, der afsluttede 1.HF, ligger i rygsækken hos de elever, der samles i skolegården og efter 7 ugers sommerferie har ændret sig fra førsteårs-elever til sidsteårs-elever. Men blandt de "gamle" elever blander sig hvert år en masse nye ansigter, hvor kun de færreste har set skolen mere end den ene gang, de sad overfor en studievejleder under optagelsessamtalen.

"Hvilken klasse skal jeg gå i?" spørger én af de nye elever Michala fra 2.HF. Michala er tutor og står sammen med de andre tutorer i gården for at tage imod de nye elever. Michala viser den spørgende elev over til de ophængte klasselister, hvor det fremgår, hvilken klasse man er blevet

placeret i. For hver klasse er der to tutorer, der forsøger at få hele intro-arrangementet til at klappe. Inden første skoledag har disse tutorer sammen med lærere og studievejledere brugt deres sommerferie på at overveje, hvordan de kan få de nye elever til at føle sig velkommen fra første dag. I den første uge følger klassen et program, som forsøger at kombinere det faglige og sociale. Her introduceres lærere, studievejleder og klassens lærer-team. Et sådan team består af tre lærere, der samarbejder om og følger klassen i hele 1.HF. Nogle lærere bruger lærer-teamet til at give klassen nogle hjælpeværktøjer, som de kan bruge i deres lektielæsning, andre arbejder tværfagligt. I den første uge af skoleåret arrangerer 2.HF'erne en udflugt for 1.HF'erne, og så er der stor intro-fest om fredagen.

Trætte - men glade - på vej til Berlin

en faglige del af intro-forløbet indeholder forskellige basis-kurser i skriftlig dansk og i brug af edb, samt introduktion til brugen af skolens bibliotek. Fagligt og socialt kulminerer intro-forløbet med en 4-dages tur til Berlin. Som optakt til denne tur arbejder klassen i 3 fulde dage med Berlin og Tysklands historie, samt de emner, som klassen skal arbejde med i Berlin. Når klasserne atter er hjemme på Gentofte HF, bruges basiskurserne i skriftlig dansk og edb til at skrive om alle oplevelserne i Berlin - et eksempel på det finder du i artiklen "Nat i Berlin" på næste side.

NAT I BERLIN

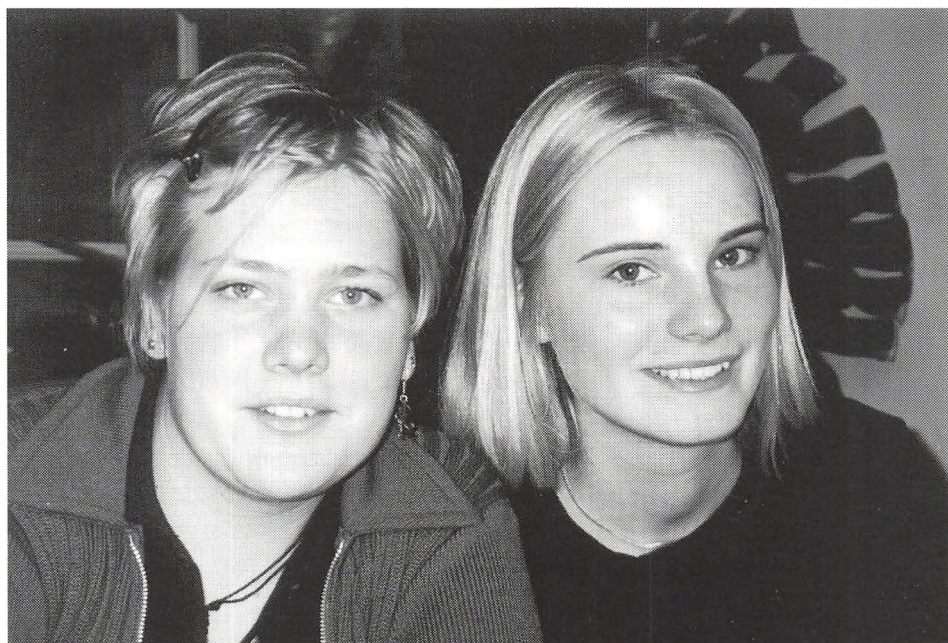
Af

Tobias, Sabrina, Pernille og Jakob W., 1.p

Når maskinerne stopper, og kranernes tunge arme slipper deres faste tag i Berlins hjerte, kommer lydene ud af den larm, der forstummer, når dagen går på hæld. For et par timer går udviklingen i stå, men en undfangelse tager form, en sammenkomst af usikre eksistenser, som ved at timen er deres.

Mørket har lagt sig, og dagen er ovre. Himmelen med alle dens stjerner er uklar efter dagens strabadser: Bilernes iver efter at nå det hele, skorstenes røg fra fabrikkernes daglige produktion og så selvfølgelig byggestøvet, der lægger sig i endnu et lag for hver gang, solen strækker sine lange arme henover byen.

Endnu en helt almindelig nat i Berlin, der adskiller sig så stærkt fra dagen og dens mål og former. Endnu en helt almindelig nat for 26 årige Ute, der endnu engang slænger sig ind bag rattet i den taxa, hun har lånt for at tjene penge til sine daglige studier på universitetet. Om natten er kunderne mange: Tresor, E-werk, Metropolen, Hard Rock Cafe osv.

Trætte efter oplevelserne i Berlins vilde natteliv?

Dagsprogrammet i Berlin stod på oplæg om Berlins historie

"Hard Rock bitte", Ute starter taxameteret: 4 DM, så er de da hjemme. Det er tre turister, der har sat sig til rette i den lånte taxa, det er tydeligt at se på den måde, de taler og opfører sig på. Turisterne er snaksalige og begynder at udspørge hende på engelsk, de vil vide alt det, som alle de nysgerrige turister vil vide: "Hvor er alle de hotte dansesteder i Berlin?" Ute kender vejen til Hard Rock Café Berlin, vejen ind til den gade, hvor alle "Turistdiscotekerne" ligger, der hvor alle kommer om natten. Altid de samme lange veje. "Turistvejen" kalder hun den for sig selv. Hun prøver at banke ind i deres ensrettede små hjerner, at der ikke er noget at hente på Hard Rock, men pladsbesætterne er fast besluttet, for dele af selskabet skal i hvert fald ikke lytte til techno. Ute spørger stille for sig selv, hvad fa'en de så laver i Berlin. Næ. Tresor og E-werk er lige stederne, dér er noget at hente. Hun konkluderer, at Berlin er Techno'ens storstad.

Da hun sætter dem af foran Hard Rock, hvor der står fem fjorten- til femtenårige drenge og en træt dørvagt, siger hun "This is where all the fucking tourists go!". En time mere bag rattet, så kunne man jo tage omkring Tresor...

Ude fra ser Tresor meget fredeligt ud. Man går ind gennem porten, forbi en lille gårdhave med borde og bænke, hvor folk kan sidde og køle af og sludre, i læ for den hårdt pumpende bas. Entreen koster 8 DM. Jakken kan du komme af med hos damen på din højre hånd. Ret for ser du trappen, som fører ned til kælderens. Videre bag trappen er der en bar, hvor der kan købes øl, sprut og energidrik.

Til højre for baren er der et dansegulv, der mildt sagt er indhyllet i røg. Forskellige farver af lys bliver kastet rundt i lokalet i takt med musikken, der bare pumper ud af højtalerne i en uendelighed.

Musikken, lyset og stemningen gør, at du bare ikke kan lade være med at danse. Dette sted kan virkelig gøre den ondeste heavy freak til den gladeste dansepsykopat. Hvis du går væk fra dansegulvet og hen mod entreen, kommer du til den trappe, som du gik forbi før. Den går ned, men ned til hvad? -Ned til en gang, der er oplyst af blå neonlys. Som du bevæger dig ned ad gangen, bliver lyden højere, røgen tykkere, men lyset svagere. For enden af gangen er der et rum, som umiddelbart ikke har nogle vægge og ingen ende, men bare er et endeløst virvar af mennesker, rytmer og lys. Som du står der og kigger på, bliver du langsomt fanget ind af undergrundens lange fangearme, og du forsvinder langsomt længere og længere ind i dansetrancen, ind i din egen verden fuld af lys, lyde og bevægelser.

Natten har en fortryllende effekt på Berlin! Alt mellem himmel og jord kan ske - skal ske. Men når dagen atter gryr, og de sidste trommelyde har bølget ud af skumle baggårde og de store pompøse discoteker, og solens energiske lys begynder at rejse sig over byen og dens gigantiske byggepladser, vugger byen stille og roligt ind i sin vante gænge igen, hvor man prøver at slette alle synlige spor af fortiden og natten. Man MÅ kikke fremad - koste hvad det koste vil!

DE TILBAGEBLEVNE

Af
Mikael Lopez, 1.r

Alt imens cirka 150 1.HF'ere forberedte sig til Berlinturen var der et par håndfulde elever, der af forskellige grunde ikke kunne tage med til Berlin, der forberedte hjemmegruppens projekt om København som Kulturby 96. For at gruppen kunne rystes godt sammen blev de til at starte med tvunget til en gang folkedans i gymnastiksalen. Derefter stod forberedelsen i københavnerhistoriens tegn, hvor emner skulle findes og bearbejdes til den store historiske bytur i København. Mikael Lopez fra 1.r har nedskrevet sine indtryk:

Med de sidste rester af alkohol i kroppen mødte folk op på Østerport Station klokken 8.00 til dagens udflugt. De sidste rædselsvækkende minder fra fredagens folkedans med Birgit florerede stadig. Trods dette var humøret i top, og vi bevægede os hen mod dagens første udflugtsmål: **Kastellet**. Mens vi nu gik der og beskuede dette enorme nationalklenodie, fik vi jo nok dagens bedste (og eneste) foredrag om Kastellets historie, fremført i sædvanlig "Mikael Lopez" Shakespeare-stil.

15 minutter senere stod den selvsamme unge mand og holdt et medrivende foredrag om **Gefionspringvandet**, et foredrag så smukt fremført, at selv Marianne Christiansen fik tårer i øjnene, og måtte i lommerne for at betale det væddemål, hun netop havde tabt.

Kl. 0930 stod vi foran Chr. IV's pragtværk **Nyboder**, Ulrik leverede et pragtforedrag om kvarterets historie, den lille by i byen. Endvidere fik vi historien om manden, der hver aften gik rundt og samlede folks skrald sammen og smed det i havnen ved Knippelsbro (allerede i 1700-tallet havde man problemer med R98).

Bahareh og Lisbeth kunne ca. kl. 1030 sætte os ind i den spændende historie om **Amalienborg Slot**. Resultatet slap de to unge damer godt fra, men jeg må da tilstå, at jeg blev lidt skuffet, da det viste sig, at Daisy og Henri ikke engang var hjemme. Så

skulle vi endnu engang ud og gå. Mike havde været så genial at vælge **Charlottenborg** som foredragsemne. Hvis nogen af mine kære læsere synes, at jeg har tabt mig her på det sidste (foruden håret), kan det jo skyldes, at da Mike var færdig med sit foredrag (efter ca. 4 timer), havde vi tilbagelagt omkring 428 km.

Det kongelige Teater var vores næste mål. Da Lonnie og Kathrine havde snøvlet sig igennem 200-300 sider håndskrevne noter, tror jeg næppe, at jeg fornærmer nogen, når jeg siger, at Holberg sov tungere, end da vi kom.

Så kom dagens lyse indfald, og selvfølgelig var det endnu engang vores kære spansk/engelsk lærer, Marianne, der bragte dette guldkorn til verden. Meningen var, at efter vi havde sovet... undskyld, jeg mener: set på Det Kgl. teater, skulle vi en tur på **Rådhuspladsen** for at høre næste foredrag. Men så sagde Marianne: "Hvad nu hvis vi bare lader som om, vi går op til Rådhuspladsen?" Som sagt, så gjort. Der stod vi midt på Kgs. Nytorv og hørte på Søren og Jannick plapre løs om busterminal, lurblæsere og foprdybninger i fortovet. Nu sidder De nok derhjemme og tænker: fordybninger i fortovet? Jamen, jeg troede, at det var byggesjusk...Nej, der tager De fejl, kære læser, Københavns Kommune har nemlig fundet på den fordybning helt af sig selv (Det er da også praktisk, hvis man nu tilfældigt skal over Rådhuspladsen en regnvejrsdag, - så er det da dejligt at få vasket sko, strømper og tær samtidig).

Dagens sidste arrangement var **Rosenborg** (jeg fatter stadig ikke, at det bliver kaldt et slot, da det er på størrelse med min altan). På vej ind fik Birgit Ostenfeldt den geniale idé, at hun ville prøve at score en af de stakkels Livlige Kongegarder. Den unge soldat fik sit livs chok, da Birgit lige pludselig væltede ind i ham. Det var med nød og næppe vi fik ham overtalt til ikke at skyde hende.

Efter Ugor og Shazia detaljeret havde fortalt os, hvad de vidste om "slottet", var dagen endelig slut. En anstrengende, men skide (undskyld mit franske) god dag var forbi.

Tak for et godt arrangement!

DET HANDLER OM AT GIVE PLADS!

Af Peter Frederiksen, historielærer

“Hvad er kommunisme egentlig for noget” udbryder en elev midt i lokalet, nærmest i munden på en gruppe klassekammerater, der arbejder med at finde ud af, hvordan vietnamesiske soldater oplevede krigen mod amerikanerne i 1960’erne. Vi er midt i en historietime, en ganske almindelig tirsdag eftermiddag. Klassen sidder spredt rundt i små grupper, der alle arbejder med hver sit delemne af Vietnamkrigen. Mens én gruppe arbejder med, hvorfor USA var i Vietnam, kigger andre på den amerikanske filmindustri fremstilling af Vietnamkrigen. Det hele munder ud i, at hver gruppe fremlægger deres emne og derved gennemgår lærebogen og det stof, som tilsammen udgør pensum til historieeksamen.

I en sådan læreproces lægges ansvaret for, at stoffet bliver gennemgået, altså over på eleverne. Ikke noget med at sidde passivt og få informationerne serveret. Denne måde at arbejde på er nok effektiv, men også krævende, eller som en elev udtrykker det: “Det er en hård en at få i hovedet, at man lærer dét man gerne vil lære, når jeg troede, at jeg bare skulle ind og blive klogere - helt passivt”. En anden formulerer det således: “Det er ikke noget med at tage ansvaret, for ansvaret er i forvejen næsten 100% dit eget. Læreren har selvfølgelig også lidt et ansvar, men hvis man ikke har “modtageren” i orden, så lærer man ikke en brik!”.

I takt med at samfundet ændrer sig, ændres også de krav som stilles til læreren. De fleste af de nuværende elevers forældre har oplevet den forkyndende lærer, der også var formynder for eleverne. I 1980’erne var lærerrollen præget af en “showpædagogik” med læreren som “sælger”. I dag er lærerrollen mere konsulentorienteret, hvor læreren støtter eleverne i deres arbejde med stoffet.

At være lærer på HF stiller krav om, at være engageret til stede i undervisningen samtidig med, at læreren i samspil med eleverne

tydeliggør meningsfyldte rammer, som den enkelte elev selv må tage udfordringen med at udfylde. For at det skal lykkes, er det op til læreren at skabe den fornødne balance mellem at være tydelig som lærer og give plads til eleverne.

"Jeg kom med den opfattelse" siger en 2.HF'er "at hvis jeg lærte noget var det fordi læreren var god - det tror jeg ikke mere, for nu kan jeg se, at ansvaret ligger hos mig selv. Det kræver mere til daglig, fordi du selv skal formulere tingene. Timerne fungerer sådan, at det kun er de fælles stikord, der kommer på tavlen. Vi skal så selv skrive dem sammen til en dybere forståelse ud fra det, vi har snakket om i timen. Vi har lige haft gruppearbejde i dansk om Amalie Skrams "Forråd". Der startede vi med at lave et fælles mind map, og derefter valgte vi os ind på et emne efter interesse. Dermed blev opgaverne mere fuldendte".

Netop på HF er det vigtigt, at læreren observerer elevernes forskellige måder at lære på - og fortæller eleverne, hvad man har observeret for på den baggrund at støtte den enkelte elevs faglige og personlige udvikling. Som et eksempel på det oplevede jeg i det omtalte vietnamforløb, at grupperne fremlagde på mange forskellige måder. Nogle grupper havde det bedst med at læse op fra deres papir, andre brugte både overheads og film-klip. En gruppe havde lavet et begrebskort, der viste sammenhængen mellem de amerikanske soldaters oplevelser i Vietnam og de problemer, som selv-samme soldater fik med at blive reintegreret i det amerikanske samfund efter krigen. Dette viser, at eleverne er på mange forskellige niveauer i deres læreproces - så det hjælper ikke bare

at stille sig op og fortælle eleverne, at et oplæg skal holdes på én bestemt måde. Elevprodukter er produkter af elevernes personlige og faglige udvikling, og der skal være plads til disse forskelligheder.

I aviserne kan man læse, at elevindtaget i gymnasieskolen er for stort, og ligesom nogle mener, at eleverne mangler forudsætninger, når de kom ind i ungdomsuddannelserne. Jeg er ikke blind for, at det sagtens kan være en årsag til adskillige elevproblemer, men samtidig tror jeg, at man kan opnå meget ved at give eleverne plads, så de kan arbejde med fagene og sig selv. Dermed får de jo mulighed for at bruge egne resurser - og dem er der mange af i klasserne på GHF.

Undervisning baseret på et sådant samarbejde og gensidigt ansvar mellem elev og lærer tager tid - til gengæld tror jeg, at det er utroligt lærerigt for både elever og lærer. Det er min erfaring, at elever, der arbejder med deres produkt i form af et delemne, der skal fremlægges for klassen, arbejder meget mere seriøst med stoffet, end de havde gjort ved en almindelig lærergennemgang.

De føler et ansvar over for sig selv og resten af klassen - det ligger på deres skuldre at få stoffet ordentligt gennemarbejdet for klassen. En elev udtrykker det således "Det er vigtigt, at man selv vælger, hvad man vil arbejde med. På den måde bliver man mere interesseret i at arbejde og i at læse".

I denne proces er lærerens væsentligste funktion at skabe udfordringer, der er meningsfyldte for eleverne, samtidig skal læreren holde fast i og samle op på forløbet. Men også her er kodeordet afveksling. Jeg tror, det er utrolig vigtigt at veksle mellem projektorienteret undervisning og almindelig klasseundervisning, hvor læreren bruger sin fagkundskab til at skabe overblik og forståelse hos eleverne som udgangspunkt for nye spændende projektarbejder.

Meningsfyldt og ansvarlig læring giver mange elever blod på tanden, når de oplever, at det er deres emne og spørgsmål, der bliver gennemgået i timerne. Elverne ser pludselig, at det nytter at stille opklarende spørgsmål, og derved bliver deres nysgerrighed en drivkraft i undervisningen - en nysgerrighed, der kan tænde deres motivation, så de kommer til at brænde for emnet og faget.

JUBII!

JEG FANDT DET! - ELLER ???

Af Birgit Juhl Andersen, bibliotekar

Dokumenter om regnskoven, Romerriget, jordskælvssikring af parcelhuse, årsregnskabet fra Novo Nordisk, de politiske partiers programmer ligger sammen med hints og walkthru's til diverse computerspil til fals på internettet.

Det er dit altsammen - du skal bare finde det.

Og dét er den første udfordring i informationssøgningen. Søgeværktøjerne er tit fremragende og i hvert fald uundværlige. Men ofte bliver svaret noget i retning af:

word count: Louvre 217657 "Mona Lisa" 14537
Documents matching query about 4000

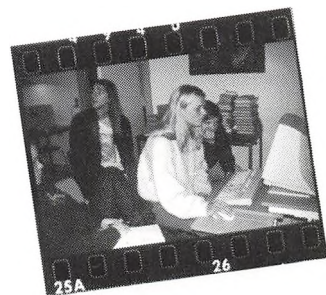
- og så er der et stykke vej endnu. Søgningen skal præciseres, hvis ikke de allerførste dokumenter tilfældigvis kan bruges. Måske skal der tænkes i andre baner: Et andet søgeværktøj? Kan jeg gætte, hvilken organisation/virksomhed, der har den ønskede information? Og hvem der evt. har modinformation? I hvilket land tror jeg svaret findes? Måske finder jeg svar i de elektroniske konferencer? Er det overhovedet informationer, der er stillet gratis til rådighed?

Det er her, arbejdet med internettet bliver spændende. Det er her, der er brug for udvikling af og undervisning i søgestrategier.

Og pludselig: BINGO!

Men endnu er søgningen ikke færdig. Informationen skal "måles og vejes" og dét er nok den største udfordring i informationssøgningen. Hvem står bag? Kendt virksomhed? Ukendt privatperson? Hvordan er dokumentationen? Er adressen så god, at den bør genbruges i GHF's vejviser til fagene?

Internettet er en udfordring for elever, lærere og bibliotekar i det daglige. Det giver snart sagt ethvert fag mulighed for at supplere

bøger, radio og TV med dags- eller minutaktuelle informationer, men midt i fascinationen af det nye er det vigtigt - i hvert fald i en årrække endnu - at holde fast i "gammelmedierne" som (lige så) vigtige informationskilder.

Hvad er specielt ved GHF?

"Det som er specielt ved GHF er, at der ikke også er gymnasium. Og alle ikke er i samme alder - aldersforskellen er en god ting, man kan lytte til de andres erfaringer - de fleste kommer ikke direkte fra folkeskolen, men har været ude i den store verden og samle erfaringer".

"Det er fedt der ikke bliver kigget ned på 1.hf'erne og undgår mopperierne. Overfed tur til Berlin: hjernen blev 20% mindre og benene 15 cm kortere"

"At det er så småt, så man kender (næsten) alle. Man lærer ihvertfald hurtigt de andre at kende - især efter Berlinturen"

"Mange "levende" og spændende lærere, som kan gøre en kedelig time interessant"

"Lærerne behandler en som et voksent individ, og så kan man få meget erfaring fra de lidt ældre elever. Det er fedt at have to timer ad gangen"

"Jeg har gået på gymnasiet før jeg kom på HF. Jeg synes HF er bedre fordi de mennesker, der går her er mere modne end på gymnasiet. Og så er der ikke noget karakterræs"

STUDIETIMEN

- EN OASE I UNDERVISNINGEN

Af
Elsebeth Sanden, dansklærer

Katja i 1.K ligner et stort spørgsmålstegn og udbryder så: "Er den første Inka, Manco Capac, virkelig søn af Solguden?" Klassen arbejder med sydamerikanske indianerkulturer og har fået til opgave at lave et mindmap over inkaernes historie. Til klassens fælles mindmap er en anden elev ved at finde ud af, hvilken betydning inkaernes erobringer fik for inkaernes egen kultur.

Ved skoleårets start vidste ikke mange af eleverne, hvad et sådan "mindmap" var for noget, men nu er det et af flere hjælpeværktøjer til lektielæsningen, som klassen har fået præsenteret i "Studietimerne". Eleverne kan med denne studieteknik få større forståelse af og overblik over en tekst.

Trelærergruppen i 1.K (Anne Bang, Peter Frederiksen og Elsebeth Sanden) har fra skoleårets start arbejdet med det problem, som mange elever oplever, når de starter på en ungdomsuddannelse: Man læser og læser, men udbyttet eller forståelsen er slet ikke tilfredsstillende i forhold til indsatsen. Fra tidligere skoleforløb er mange elever vant til, at en tekst bare læst, er alt godt. Sådan er det ikke på HF - eller på de andre ungdomsuddannelser. Her er lektielæsningen en del af en proces, der handler om både at forstå, forklare og få overblik over indholdet i et emne eller område.

1.K og 1.Q har haft en ekstra time på skemaet i efteråret - nemlig en "Studietime". Denne time har givet tid til at arbejde med lektielæsningen som en del af læreprocessen. I studietimerne har vi præsenteret forskellige studiemetoder bl.a. i form af en række værktøjer, som eleverne kan bruge til at udvikle deres selvstændige arbejde med det faglige stof. Studietimen blev, som en gruppe elever formulerede det, en oase i undervisningen, fordi den gav tid til at tænke sig om, tid til at rette på det, som måske ikke fungerede helt perfekt, og tid til at arbejde med f. eks. følgende spørgsmål:

Hvad er gode noter?

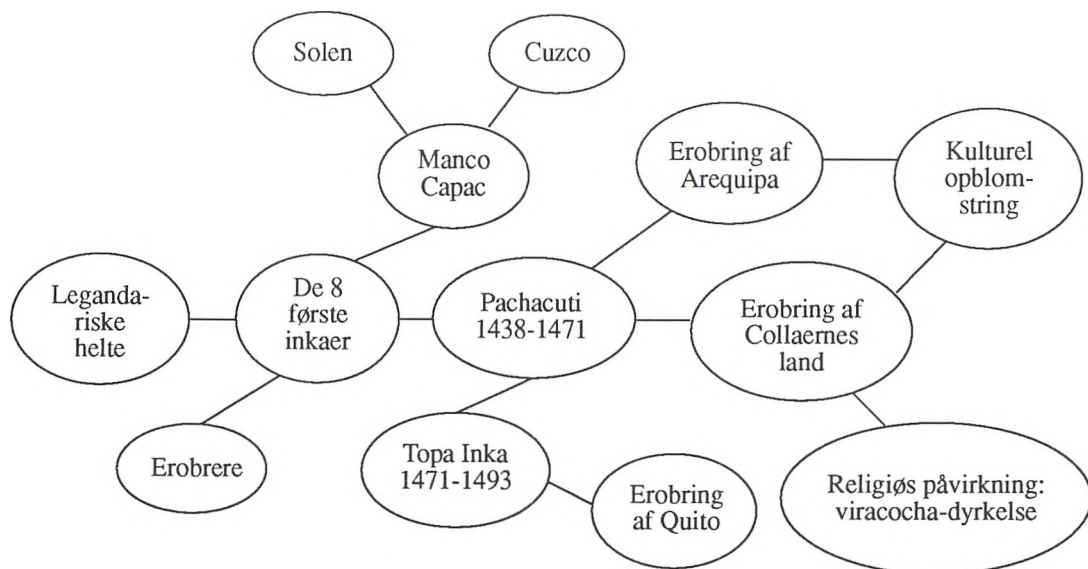
Det er svært at finde ud af, hvordan man skal tage brugbare noter til forskellige typer lektier. I starten af skoleåret brugte vi derfor nogle studietimer på at sammenligne noter til dagens lektie.

Noterne viste sig at være meget forskellige. Nogle havde valgt at skrive årstal og andre faktuelle oplysninger, andre havde valgt at notere centrale sætninger ned. Nogle havde skrevet få linjer - andre en hel side. Sammenligningen resulterede i en god diskussion af fordele og ulemper ved forskellige typer noter. Den enkelte elev havde derefter bedre forudsætninger for at finde ud af, hvordan han/hun vil tage noter til netop det stof, der skal læses til næste dag.

Vi har også brugt studietimerne til at introducere andre redskaber til lektielæsningen. Skal man selv kunne danne sig en mening om en lektie er det f.eks. en god ide at bruge tænkespørgsmål, hvor man fokuserer på de forhold i teksten, som man gerne vil have uddybet/ forklaret nærmere.

Hvordan får jeg overblik over emnet?

Som nævnt i indledningen har vi arbejdet med at lave mindmaps. Det er et meget nyttigt redskab at bruge ved et emne med mange informationer, som kræver stort overblik. Laver du et mindmap over lektien, bliver hovedpunkter og sammenhænge tydelige.

Med et sådan værktøj til lektien kan man altid gå tilbage og pejle sig gennem mind-mappet og dermed overskue lektien.

Hvorfor kan jeg ikke huske det, jeg læser?

Prøv lige at huske disse bogstaver: XMTVDBUHIVBMWJBS!

Sådan startede en Studietime, hvor eleverne havde ønsket at arbejde med hukommelse. Vi præsenterede derefter en psykologisk teori om korttidshukommelsen, der forøges væsentligt, hvis man grupperer det, man skal huske, så det giver mening.

Bogstaverne fra før blev læst op igen, men nu i en meningsfuld gruppering. Se selv! Nu er det meget lettere at huske de samme bogstaver: X MTV DBU HIV BMW JBS !

Vi forsøger således i studietimerne at gøre eleverne bevidste om forskellige teknikker, der alt efter lektiens art og eget temperament kan bruges, så udbyttet af lektielæsningen bliver større. Det er op til eleven selv at blive klar over, hvordan han eller hun bedst arbejder med stoffet. Ansvar for at lære ligger hos eleven, hører og siger vi ofte. Men det er ikke noget, man bare lige er parat til. Det tager tid at lære at lære. Der er en række forhold, man skal have styr på som: Hvad skal jeg kunne? Hvilke sammenhænge skal jeg forklare? Hvornår har jeg et overblik over stoffet?

“At lære at lære” er således en lang proces, hvor vi som undervisere, sparringspartnere, rådgivere m.m. kan støtte eleverne i at blive mere selvstændige, så de gradvist lærer at tage dette ansvar for egen læring. Erfaringerne har vist os, at det tager tid for eleverne at tilegne sig disse nye arbejdsmetoder. Men i det lange løb bliver eleverne meget bevidste om de faglige krav og bliver gode til selv at forholde sig til deres egen læreproces. En elev formulerer det således: "Jeg tænker over, hvordan jeg vil læse, og hvilken teknik jeg vil bruge". Om det at tage ansvaret for læreprocessen skriver en anden elev: "jeg tvinger mig selv til at nå nogle ting, og giver ikke mig selv fri i sindet, før jeg er tilfreds".

Som lærere nikker vi begejstrede til disse formuleringer og kan kun sige "fortsæt, fortsæt 1½ år endnu - så er HF-eksamenen hjemme".

HVAD ER SPØRGSMÅLET?

Af

Hanne Mikkelsen, religionslærer

“Jesus er svaret!” stod der engang i en graffiti. Et vittigt hovede havde nedenunder tilføjet: “Hvad er spørgsmålet?”. Og det er jo et meget godt spørgsmål.

Religion handler om at mennesket stillet spørgsmål. Det gjorde 2. L bl.a., da de i efteråret besøgte et tibetansk buddhistcenter på Svanemøllevej i Hellerup. Stedet er et af de få ‘templer’ i Vesten, der er indrettet og udsmykket på ægte tibetansk. Det er grundlagt i 70’erne, og her praktiseres den gren af Buddhismen, der hedder Vajrayana, “Diamantvejen”. Man regner bl.a. med store mestre som Dalai Lama og Karmapa, der frivilligt inkarneres igen og igen til menneskenes udfrielse.

2.L slængte sig på gulvet på orange, pink og purple puder og madrasser, mens foredragsholderen, Leif, der var i jeans og t-shirt, sad overfor os i skrædderstilling, foran billedet af centrets genfødte Tulku (lama), en ung dreng, der angivelig er her på jorden i sin 17. Karmapa inkarnation. Leif var en typisk 68’er, tidligere hippie, LSD-tripper og Indiens-farer, der gerne delte ud af sin viden om Buddhismen og fortalte om sit liv indenfor samme.

At Religion også kan være et oplevelsesfag, fik 2.L’erne at mærke, da seancen i centret sluttede med, at hele klassen samlet - men selvfølgelig frivilligt for den enkelte - prøvede at meditere under Leifs kyndige vejledning og visualiseringer. Vi skulle bl.a. visualisere, forestille os billedet af Karmapa-Buddha med lys - blå, rødt og hvidt - der strålede ud fra panden, så fra struben, så fra hjerteregionen. En enkelt faldt i søvn, men andre fik en anderledes oplevelse: at sindet er mere rummeligt og mennesket mere facetteret end det Chili, TV-2 reklamer og tidens tern iøvrigt dekorerer.

Der er to måder at møde faget religion på: For én gruppe af de unge er spørgsmålet om, hvad religion er, egentlig ret ligegyldigt.

Religion anses for at være noget 'gammeldags', det er noget med kristendom og søndagsgudstjeneste og kaffe og blødt brød og forbud - eller noget man ihvertfald ikke har noget forhold til.

Og så er der den stik modsatte tendens: For andre unge er religion noget dragende, hvor de kan søge sig selv, søge 'noget mere'. Her er det sjældent deres egen baggrund, kristendommen, de vender sig mod. Det er østens mystik, healere, scientology, Satanisme, UFO'er, astrologi.. you name it, det 20. århundredes religiøse supermarked har det. Specielt de nyere strømninger giver færdigfabrikerede, skråsikre svar, lige til at pakke ud og konsumere som McDonald's burger.

Mange unge søger alternativer til det ultra materielle brug-og-smid-væk samfund, der er udviklet gennem de senste 100 år, og boomet siden 60'erne. De søger det 'mere', der kan give en dybere dimension i livet end sex, drugs and rock&roll. Hvorfor? Ja, svaret, som det gives af vor tids egne profeter, er så banalt, som det er ofte sagt: Villa, volvo og vov-hund er ikke nok. Vi, den vestlige civilisation, har mistet vore rødder, de åndelige værdier, dybden og tilhøret til familien/fællesskabet.

Egentlig er det ikke faget Religions opgave at give de unge et (religiøst) indhold i tilværelsen. I Religion skal der ikke gives svar, der skal stilles spørgsmål. Det er ikke et fag, hvor der anlægges værdidomme eller kaldes til vækkelse. Her læses tekster og billeder fra mange forskellige kulturer. Her åbnes - forhåbentlig - øjnene for, at hvadenten vi vil det eller ej, så lever vi i en bestemt kulturel tradition, nemlig den kristne, der har formet den måde vi tænker på, og de normer, vi lever efter. Her åbnes også for, at vi kan møde og forstå andre kulturer med helt andre værdier og grundlag end vores egen. Det er jo ganske anvendeligt i en verden, der bliver stadig mindre og et samfund, der bliver stedse mere multi-etnisk.

Nu har jeg så pudset glorien og sagt, at jeg som religionslærer kun står ved katederet for at beskrive verden og hjælpe eleverne til at forstå. Men - man bringer jo altid sin egen holdning med ind i faget. Og jeg mener og tror på, at ikke alle svar på tilværelsens store spørgsmål er lige gyldige. Nogen er faktisk temmelig lige gyldige, andre kan være direkte farlige. Man burde nok ikke, men kan sjældent komme udenom, at fælde nogen domme og

anvise nogen retninger. Forhåbentlig lærer eleverne samtidig at være så tilpas kritiske, at de også kan være det overfor deres lærer.

Hvad synes du om festerne på GHF?

"Kanonfede fester. Der er bare gang i den - lige så kondensvandet løber ned af væggene"

"Man sover godt på bagtrappen"

"Ganske gode, for jeg kan næsten ikke huske dem"

"Jeg kan bedre li' Kul & Kox for der er livemusik, og mulighed for at eleverne selv kan komme og spille og optræde"

"Jeg prøver at undgå dem!"

"Det kan jeg ikke huske, men den fri bar er okay"

GREASE

Af Pernille Sundenæs, 2p

Lang tid forinden forestillingen kom på plakaten gik snakken lystigt om "Grease", dette års skolekomedie. Ialt 60 frivillige elever og lærere stod bag projektet, heraf var de 19 på scenen.

Som navnet antyder, var stykket en rekonstruktion af den gamle 'kult'-film fra 70'erne, og med bange anelser om, at handlingen ville være lidt for velkendt, tog jeg afsted til skolen. Jeg må indrømme, at mine ængstelser blev gjort grundigt til skamme... Historien var blevet revideret og nye indslag tilføjet, så det hele virkede fornyet og var faktisk ganske underholdende. Jeg må dog også tilstå, at det var musikken, der bar stykket igennem, da skuespillet virkede lidt tamt. Der skal være en ros til Helle Wiedemann og Birgit Ostenfeld for deres udvælgelse af roller til eleverne. Den var helt formidabel og passede virkelig til de fleste af skuespillernes karakter i hverdagen, hvilket jeg synes, fik stykket til at være morsomt.

Med tak for en fornøjelig aften og en god forestilling.

EN GAMMEL ELEV SKIFTEDE MENING

Af Hanne Mikkelsen

Mogens Kegel startede på GHF i 1989 med et helt klart mål: Han skulle have nogle karakterer, der ville give ham adgang til at komme ind på drømmeuddannelsen - hærens officersskole. Med sig i bagagen havde han ti års folkeskole og en uddannelse som klejnsmed. Han var 23 år.

I dag er den tidligere GHF elev 30, og, om alt går vel, bliver han om godt 2 år færdig som læge.

“Ja, jeg skiftede mening midt i HF. Der sker en hel masse for én undervejs i et HF-forløb. Min alder var på nogle måder en force, og da jeg ved afslutningen af 1. HF så de første, fine karakterer blev jeg klar over, at dét her, det var jo noget, der kunne bruges meget bredere. Da man samtidig begyndte at tale om nedskæringer osv. indenfor militæret, begyndte jeg at kigge mig om i andre retninger. Det var et tilbud gennem skolens studievejledning om at komme ud og høre mere om f.eks. medicin-studiet, der gav mig skubbet i den retning”.

Mogens fik sit eksamensbevis og måtte derudover tage GSK i matematik, fysik og kemi, så han kunne modtage undervisning på samme niveau, som f.eks. de matematisk-fysiske studenter, han startede på medicin sammen med. Grunden til det blev nødvendigt med 14 ugers GSK var, at han ikke fra starten havde valgt højniveau på de naturvidenskabelige fag. “Men selvom jeg altså lagde GSK oveni min HF var det stadig tidsmæssigt en ‘billig’ løsning”, siger Mogens, “hurtigere end at tage en 3-årig studentereksamen f.eks.”

Eksamensbeviset var ikke eneste udbytte af de to år: “Det var en virkelig god og sjov periode i mit liv, hvor jeg følte, jeg fik styr på nogle ting - og dermed en bunke selvtillid. Som lynhurtigt blev pillet af igen, da jeg blev konfronteret med universitetets behårde verden og krævende tempo,” griner Mogens, der nu virker, som om han har indhentet dét tab igen.

DET VAR DENGANG

*Af
Hanne Mikkelsen*

Vibeke Jansson takkede ved årsskiftet 1996-97 af som lærer efter 33 år på Skolen. Hanne Mikkelsen har talt med hende, og det blev et tilbageblik på et langt liv som underviser, og kaster lys over, hvordan Gentofte HF fungerede dengang i 1960'erne.

Hver eneste morgen klokken 8.00 dut stod ydre inspektør Mosegaard klar med sin lille sorte afkrydsningsbog. De elever, der kom halsende sekunder eller halve minutter for sent, blev omhyggeligt noteret og ved 3. kryds faldt fars hammer: så var der dømt mødepligt ved porten klokken 7.30!

Nej, vi skriver ikke 1863, men 1963, det år Vibeke Jansson startede med at undervise. Vibeke takkede ved udgangen af 1996 af efter 33 år som lærer ved først Gentofte Statsskole, dernæst Gentofte Gymnasium og HF og endelig Gentofte HF. Kært barn har haft mange navne i den tid, hun har arbejdet i den gamle bygning. Og ikke kun navnet har skiftet, klimaet og miljøet på skolen har tilsvarende ændret sig radikalt, som historien om ydreinspektør Mosegaard illustrerer.

"Jaa, dengang blev der ihvertfald udøvet en hel anden form for justits", fortæller Vibeke. "Der var for eksempel ikke noget med at eleverne kunne blive inde i klasseværelse eller kantine og hygge sig i frikvartererne. Alle skulle ud. Undtagen ordensdukserne, så den tjans var der rift om. Duksen havde til opgave at sørge for at klasseværelset blev luftet ud, at lokalet var pænt og ryddeligt og tavlen vasket ren til næste time".

Da Vibeke startede ved Gentofte Statsskole, underviste hun klasser fra 1. real - aldersmæssigt svarer det til vore dages 8. klasse - til 3.G. "Det var meget værdifuldt, også fagligt at følge elever gennem 5-6 år, og det sikrede en kontinuitet, som jeg godt kan savne i dag. Der var dog altid en vis distance mellem lærer og elev. Eleverne rejste sig op, når en lærer kom ind i klassen. Vi var ikke venner eller kammerater. De sagde (selvfølgelig) De til læreren, ligesom flere lærere indbyrdes var De's, og sagde De til

enkelte elever. En afspejling af, hvordan det forholdt sig i verden udenfor gymnasiet. Med ungdomsoprøret i 60'erne ændredes hele omgangsformen - det følte som en meget stor omvæltning".

Blandt de bedste minder står ekskursioner i biologi og geografi, ofte sammen med fag som historie og dansk. "Vi drog ud flere dage i træk, overnattede i sommerhus, f.eks. vores eget, men vi har også været ved Kandestederne og på Møn. På lejrskolerne blev der ligesom til hverdag opretholdt en helt anden disciplin end den, der praktiseres i dag. Eleverne skulle være i seng og lyset slukket klokken elleve, derefter sad en lærer vagt for at sikre, at alt var stille og roligt, og drenge og piger ikke rendte sammen. En gang lykkedes det nogle at kravle ud og ind ad vinduerne - det endte faktisk med hjemsendelse".

Også på lærerværelset herskede udadtil en anden tone end den afslappede omgangsform, der i dag dominerer. "Alle havde meget faste pladser ved frokostbordet og i den helt hypotetiske situation, at en skulle formaste sig til at bryde siddeordenen, ville det have svære konsekvenser. Nogle kunne risikere f.eks. at få sennep i stedet for æg anbragt ved deres plads. Pedellen, der stod for frokosten, kendte alles vaner og placerede hver dag altid det samme tilbehør ud for den faste plads. Han gik også til hånd på andre måder, f.eks. når inspektør, en ikke særlig populær mand vi kaldte Lille Søren Satan, holdt middagsselskaber. Så var pedellen indrulleret og optrådte som tjener i liveri. Søren Satan var i det hele taget en streng herre: dristede nogen sig til at fløjte på gangen, var der lagt op til en ordentlig reprimande".

Vibeke vil savne det afvekslende arbejde og samværet med kollegerne på tværs af fag og grænser. "Når vi ved årets begyndelse fik udleveret skemaer, var noget af det mest spændende, hvem man skulle havde sine mellemtimer med - vi hyggede og snakkede fantastisk godt i den gamle sorte plyssofa, der dengang stod på lærerværelset".

Er der ting fra 'gamle dage', Vibeke har savnet i de senere år?
"Ja. Den stærke arbejdsindsats. At de unge virkelig tog lektier og uddannelse alvorligt. En HF får man ikke. Det er noget, man skal arbejde sig til. Og indlæring er et langt sejt træk, hvor resultaterne først viser sig hen ad vejen gennem en daglig indsats. Jeg efterlyser generelt en seriøs indstilling og respekt for arbejdet -

det gælder også respekten for det arbejde, læreren har lagt i forberedelsen af den enkelte time. I en mediekultur vænnes man måske til, at alting skal gå hurtigt og være nemt fordøjeligt. Sådan kan det ikke være med viden og metoder. Det tager tid, men det lønner sig".

GEOGRAFI I PRAKSIS

Af

Elsebeth Sanden, geografilærer

Hvordan kunne du tænke dig, at Gentofte Kommune så ud efter år 2000?

Dette spørgsmål havde Borgerforeningen i Gentofte udskrevet en prisopgave om i foråret 96. Tilmed skulle man inddrage den demografiske og erhvervsmæssige udvikling samt byplanlægning - som netop er problemstillinger, vi arbejder med i geografi. Her var chancen for at arbejde med geografien i praksis - at omsætte alle de teoretiske diskussioner fra timerne til konkrete forslag. Det var lige noget for Tilvalgsholdet i Geografi 95/96. De var fyr og flamme for at komme med deres bud på udviklingen efter år 2000!

Vi fandt hurtigt frem til følgende fælles mål: Vi ønskede at styrke det lokale netværk for alle borgere i alle aldre med f.eks. aktivitetshuse, medborgerfaciliteter, hvor en "grøn" kommune og miljøet skulle prioriteres højt. Vore visioner handlede om livskvalitet, miljø, fællesskab, decentral vækst, aktivitet og kvalitet for alle borgere i Gentofte Kommune - og hvem kunne være uenig i det? Det svære var at finde de konkrete udtryk for disse gode idealer.

Vores baggrundsviden skulle derfor være i orden. Vi læste Gentofte Kommunes forslag til Lokalplan, udarbejdede prognoser for befolkningsudviklingen i kommunen, undersøgte udviklingen i detailhandelen og så på amtets planer bl.a. også på forløbet med godkendelsen af lokalplanen for IKEA.

Vi skulle også inspireres. Derfor tog vi på byvandring til det største ubebyggede område i kommunen: Det gamle industriområde og havnen ved Tuborg - for at få ideer til, hvad vi kunne tænke os for dette område. Det er et smukt område som alle kunne have glæde af. Derfor var der stor tilslutning til den vilde ide, at der skulle bygges intet mindre end en "Beachwalk" fra Hellerup til Klampenborg til fest og musik for de unge i kommunen.

Området inspirerede også til andre vilde ideer, som vi kaldte udviklingen af Nordens Nice med det første kommunalt ejede

spillecasino, der skulle give en økonomisk baggrund for de store investeringer, vi ellers ville foreslå.

Geografi-holdet ville gerne støtte en grøn udvikling i Gentofte kommune og bygge et grønt museum ved Gentofte sø.

Vi havde desuden en ekskursion til Vesterbro og Øksnehallen, hvor vi så på økologisk byudvikling. Vi ville som nævnt godt støtte en grøn udvikling af Gentofte Kommune. Det resulterede i et forslag om, at der skulle bygges grønne museer i de grønne områder ved Gentofte sø, Hundesømosen osv. Her skulle lokale i alle aldre - fra børnehavebørn til pensionister - mødes og bl.a. give en hånd med for at gøre det lokale miljø mere grønt. Det skulle være småt og stort: Lige fra at passe på truede frøer, spare på vandet, indsamle flasker til at diskutere CO² forureningen og lave udstillinger om solfangere og andre alternative energiformer.

Projektet tog omkring 6 uger, hvor specielt skrivefasen var svær. Hver gruppe fremlagde deres forslag for hele holdet og fik mere eller mindre konstruktive kommentarer i form af kritik og gode råd. Sådan måtte alle grupper skrivefasen igennem et par gange

for at uddybe deres synspunkter. Det kunne godt være svært at holde gejsten - skrive om - rette - skrive osv., men det holdt modet oppe, at flere på holdet var sikre på, at vi ville vinde præmien på 25.000kr. Blev det for surt flygtede snakken over til, hvad vi kunne bruge pengene til - en fælles rejse til Bornholm f.eks.

Eller der kom gode ideer til præsentationen af det færdige produkt. Vi ville give besvarelsen et fælles slogan for at understrege vores budskab - efter nogen søgen blev det "fremtiden realiserer nutidens ideer". Dette stod som "logo" øverst på alle sider og bandt dermed prisopgaven sammen til en helhed.

Vi ønskede også at præsentere vore ideer på anden måde end rapportformen. Derfor fandt vi på at skrive fiktive løbesedler fra år 2009 om multimediehuset aktiviteter, åbningen af nye ungdomsboliger med mere. Det var rigtig sjovt at tænke tilbage på 1996 som de "gode gamle dage".

Vi afleverede projektet d. 15. maj og tiden gik, så vi havde næsten opgivet håbet om at høre noget om vores prisopgave. Men til translokationen i slutningen af Juni, hvor studenterne fik overrakt deres eksamensbevis, var der indlagt en overraskelse, da Formanden for Borgerforeningen i Gentofte kom på talerstolen og fortalte det glade budskab, at Geografiholdet havde vundet 1. præmien på 25.000 kr. Desværre var skolen forbi - så vi delte præmien mellem os og rejste hver for sig i sommerferien, men mødtes til en hyggelig middag i august, hvor vi udvekslede erfaringer med de mange måder, man kan bruge sin præmie på - lige fra studieboer til starten på en jordomrejse.

TEAM GHF

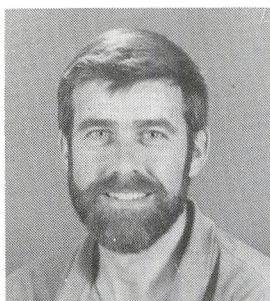
96/97

MA Merete Andersen
tysk

AB Anne Bang
engelsk, psykologi

EB Eskil Blauenfeldt
matematik, inspektor

BB Bodil Brems
billedkunst, design

MC Marianne
Christiansen
engelsk, spansk

HC Henrik Cornelius
historie, idræt, studie-
vejleder

ID Inge Dalsgaard
dansk, engelsk, meto-
defag, studievejleder

DA Jens Damgaard
matematik, kemi,
fysik

TD Tove Gjerløv
Dehn
billedkunst, design

MD Marianne
Dehlholm Dons
fransk, engelsk

HD Henriette
Skjærbæk Duch
dansk, samfundsfag

CB Christine B.
Fastholm
tysk

PF Peter Frederiksen
historie, studievejleder

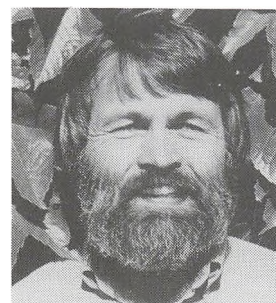
AF Anette Fugmann
geografi, engelsk,
inspektør

FG Flemming Gutheil
kemi-fysik

VJ Vibeke Jansson
biologi

KJ Bo Kærgaard
Jensen
matematik, dansk

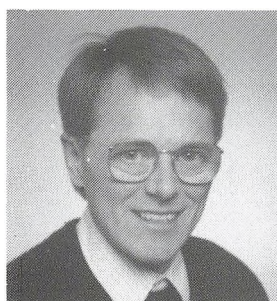
LJ Lars Stæhr Jensen
engelsk

DJ Per Dal Jensen
fysik, kemi

PJ Per René Jensen
engelsk, religion

EJ Erik Johansen
biologi, geografi

BJ Bo Jørgensen
dansk

NL Niels
Leth-Petersen
idræt, matematik

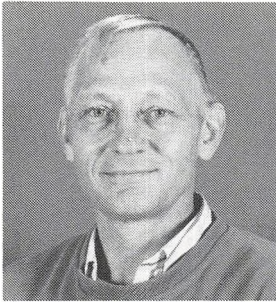
LY Anne Lyngdorf
matematik, datalogi

EL Else Lützhøft
dansk, film

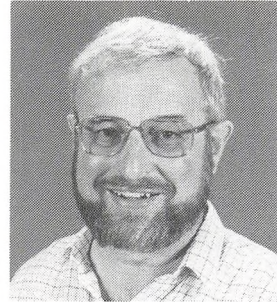
RM Rikke Macholm
biologi, geografi

KM Kurt Madsen
matematik, fysik

HM Hanne Guldborg
Mikkelsen
religion, historie

PM Povl Milthers
dansk, religion

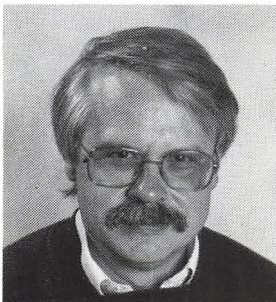
AH Anette Harboe
Olsen
engelsk

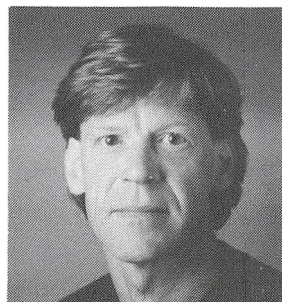
IY Inge Ytte Olsen
dansk, idræt,
samfundsfag

BO Birgit Ostfeld
idræt, dansk

FP Frank Gerdner
Pedersen
samfundsfag, historie,
erhvervsøkonomi

NP Niels Koldborg
Pedersen
samfundsfag, historie,
inspektør

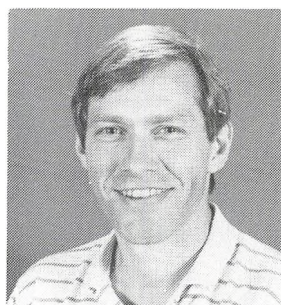
MR Marianne Ravn
engelsk, fransk

RO Knud Rosdahl
historie, rektor

ES Elsebeth Sanden
dansk, geografi,
erhvervsøkonomi,
studievejleder

LS Leif Sonntag
idræt, matematik

LT Lisa Thorslunde
drama, fransk

HW Helle Wiedemann
dansk, musik

Birgit Juhl Andersen
bibliotekar

Pia Sørensen
skolesekretær

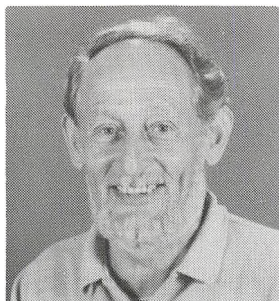
Ruth Aakjær
skolesekretær

Per Walsted
bogdepot

Leif Christensen
pedel

Jørgen Sørensen
pedelmedhjælper

Anne Grete Jensen
rengøringsassistent

Lene Mosberg Nielsen
rengøringsassistent

Inger Toft
rengøringsassistent

GENTOFTE HF

REKTOR	Knud Rosdahl
INSPEKTORER	Eskil Blauenfeldt, ledende inspektor Annette Fugmann, eksamensinspektor Niels Koldborg Pedersen, boginspektor/AV Hanne Mikkelsen, informationsinspektor
STUDIEVEJLEDERE	Henrik Cornelius Inge Dalsgaard Peter Frederiksen Elsebeth Sanden
STUDIELEKTORER	Per Dal Jensen Frank Gerdner Pedersen
SKEMALÆGGERE	Per Dal Jensen Anne Lyngdorf
DATAVEJLEDERE	Per Jensen Anne Lyngdorf Else Lützhøft
SKOLEBESTYRELSE	Seniorkonsulent Poula Helth (formand) Rektor Knud Rosdahl Amtrådsmedlem Peter Valenius Skolevejleder Birthe Boisen Chris Bangert Larsen, Gentofte kommune Lektor Esben Larsen, Københavns Amt Lektor Annette Fugmann, Gentofte HF Adjunkt Peter Frederiksen, Gentofte HF Rengøringsassistent Inger Toft, Gentofte HF Jon Hersted, 2.j Gentofte HF Ditte Heinsbæk, 1.p Gentofte HF

ÅRSSKRIFT 1997

REDAKTION

Peter Frederiksen (ansv.)
Elsebeth Sanden

FOTO

Hanne Mikkelsen
Niels Koldborg Pedersen

FORSIDE

Elevarbejde fra billedkunst, som er valgfrit i 1.HF og kan vælges som tilvalg i 2.HF. Foto:
Hanne Mikkelsen.

TRYK & OPLAG

DJ-Tryk, 1100 stk

Udgivet af Gentofte HF, januar 1997

KØBENHAVNS AMT

GENTOFTE HF

Danmarks Pædagogiske Bibliotek

450006191121